

Az 1985. szeptember 27-i 2799/85/ESZAK/EGK/Euratom tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK/Euratom/ESZAK tanácsi rendelet 85a. cikke úgy értelmezendő, hogy az nem jogosítja fel a Közösségeket arra, hogy a tisztviselő haláláért felelős harmadik személytől a túlélő házastársnak az említett személyzeti szabályzat 79. és 79a. cikke alkalmazásával folyósított túlélő hozzátartozói nyugdíj teljes megtérítését követelje, amennyiben a kártérítési igényekre irányadó jogszabály szerint a túlélő hozzátartozói nyugdíjhoz való jog kívül esik a jogellenes cselekmény elkövetőjének teljes kártérítési kötelezettségén és amennyiben a túlélő házastársnak az elhunyt házastárs bevételie elvesztése miatt elszenvedett kára alacsonyabb a neki folyósított túlélő hozzátartozói nyugdíj összegénél.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. szeptember 9-én

a C-417/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 85/384/EGK irányelv – Az építészmérnöki oklevelek elismerése – Felvételi eljárás a görög Műszaki Kamarába (Technico Epimelitirio Elladas) – Okirat bemutatásának kötelezettsége, amely igazolja, hogy az érintett tanúsítvány a kölcsönös elismerési rendszer alá tartozik)

(2004/C 262/13)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-417/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Patakia) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: E. Skandalou) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján tagállami mulasztás megállapítása iránt 2002. november 19-én benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts és K. Schiemann (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: L. Hewlett, 2004. szeptember 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az 1993. március 22-i 107/1993. sz. elnöki rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja elfogadásával és hatályban tartásával,

valamint annak elfogadásával, hogy a Technico Epimelitirio Elladas (görög Műszaki Kamara), amelybe az építészmérnöki foglalkozás gyakorlása érdekében kötelezően be kell jelentkezni, jelentős késelemmel jár el az ügyiratok kezelése, valamint az olyan külföldi oklevelekkel rendelkező közösségi állampolgárok felvételének elintézése során, amelyeket az építészmérnöki oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, valamint a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről szóló, 1985. június 10-i 85/384/EGK tanácsi irányelv alapján el kellene ismerni, a Görög Köztársaság elmulasztotta az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2) A Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. szeptember 7-én

a C-456/02. sz. (Tribunal du travail de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Michel Trojani kontra Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) ügyben (¹)

(Személyek szabad mozgása – Unió polgárság – Tartózkodási jog – 90/364/EGK irányelv – Korlátozások és feltételek – Természetbeni juttatás ellenében fogadóban dolgozó személy – Szociális támogatáshoz való jogosultság)

(2004/C 262/14)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-456/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal du travail de Bruxelles (Belgium) a Bírósághoz 2002. december 18-án érkezett 2004. november 21-i végzésével az előtte Michel Trojani és a Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues (előadó) tanácselnökök, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és K. Lenaerts bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személyre egyrészt nem terjed ki az EK 43. és EK 49. cikk hatálya, másrészt az EK 39. cikk értelmében munkavállalóként kizárólag tényleges és valószínűs jellelű munkavégzés esetén tarthat igényt tartózkodási jogra. A kérdést feltevő bíróságnak kell a szükséges tények bizonyítását elrendelnie annak megállapítása céljából, hogy ez-e a tényállás az előtte lévő ügyben.
- 2) Az Európai Unió polgára, akit a fogadó tagállamban az EK 39., EK 43. és az EK 49. cikk alapján nem illet meg tartózkodási jog, az EK 18. cikk (1) bekezdése közvetlen alkalmazásának következtében pusztán uniós polgársága alapján jogosult a tartózkodásra. E jog gyakorlása függ az említett rendelkezés szerinti korlátozó-soktól és feltételektől, azonban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak kell biztosítaniuk, hogy az említett korlátozások és feltételek alkalmazása a közösségi jog általános elveinek, különösen az arányosság elvének tiszteletben tartásával történjen. Amennyiben megállapítást nyer, hogy az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személy rendelkezik tartózkodási engedéllyel, ez a személy hivatkozhat az EK 12. cikkre abból a célból, hogy a minimexhez hasonló szociális támogatásban részesüljön.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-469/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Munkaviszony-megszakítási segély – Tartózkodási feltétel – Állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés – Az EK 39. cikke – Az 1612/68/EGK rendelet 7. cikke – Az 1408/71/EGK rendelet 73. cikke)

(2004/C 262/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-469/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H. Michard) kontra Belga Királyság (meghatalmazott: A. Snoecx, később E. Dominkovits) ügyben, egy az EK. 226. cikke alapján, 2002. december 23-án benyújtott tagállami mulasztás megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen és N. Colneric bírák, főtanácsnok: M. Poiaras Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Azzal, hogy a nemzeti jogszabályok által biztosított munkaviszony-megszakítási segély juttatását és kifizetését attól tette függővé, hogy a személy tartózkodási helye vagy lakóhelye Belgiumban legyen, a Belgiumi Királyság elmulasztotta az EK 39., a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7., és az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelet által módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 73. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

- 2) A Belga Királyság köteles viselni a költségeket.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-1/03. sz. ügyben (a Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme): büntetőeljárás Paul Van de Walle és társai, valamint Texaco Belgium SA ellen (¹)

(Környezet – Hulladékok – A 75/442/EGK és 91/156/EGK irányelv – A „hulladék”, a „hulladéktermelő” és a „hulladék-birtokos” fogalma – Kiszivárgott szénhidrogénnel átitatott talaj – Kőolajtársasághoz tartozó benzinkút haszonbérlet formájában történő működtetése)

(2004/C 262/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-1/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2003. január 3-án nyilvántartásba vett 2002. december 3-i határozatával az előtte Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch és a Texaco Belgium SA ellen a Région de Bruxelles-Capital részvételével folyó büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: